

скую поэзию VIII–XX вв. Отдельное внимание уделено определению художественно-стилистических функций лексических повторов и ономапов-редупликатов в японской классической поэзии жанров танка и хайку.

Основным материалом исследования послужили поэтические произведения в составе историко-мифологической летописи «Кодзики», антологий «Ман-йо-сю», «Кокин-сю», «Синкокин-сю», а также отдельные стихи-хайку таких известных мастеров этого поэтического жанра, как Мацуо Басё, Кобаяси Исса, Масаока Сики, Танада Сантока и др.

Ключевые слова: лексический повтор, японская ономапоэя, ономапо-пейческое слово редупликат, танка, хайку, художественно-стилистическая функция, японская классическая поэзия.

O. Kobelyanska, PhD in Philology
Taras Shevchenko National University of Kyiv, Kyiv

LEXICAL REITERATIONS AND ONOMATOPOEIA-REDUPLICATIONS IN THE LANGUAGE OF CLASSICAL JAPANESE POETRY OF THE VIII–XX CENTURIES

The main objective of the study is to establish quantitative indicators and identify the main artistic and stylistic functions of lexical reiterations and onomatopoeia-reduplications in the language of classical Japanese poetry of the VIII–XX centuries.

In the first place, the study clearly delineates the concepts of “lexical reiteration” and “onomatopoeia-reduplication” and elucidates the key goals of their extensive use in Japanese poetry of the VIII–XX centuries. Special attention is given to the artistic and stylistic functions of lexical reiterations and onomatopoeia-reduplications in the poems of haiku and tanka genres.

The study is based on the poetic works of the Kojiki (historical-mythological chronicle), the Kokinshu, Manyoshu, and Shinkokinshu (3 Japanese poetry anthologies) and separate haiku poems of the distinguished representatives of this poetic genre, such as Matsuo Basho, Kobayashi Issa, Masaoka Shiki, Taneda Santoka etc.

Key words: lexical reiteration, Japanese onomatopoeia, onomatopoeia-reduplication, tanka, haiku, artistic and stylistic function, classical Japanese poetry

УДК 81'255.2+226.2/4=521

Є. Козирєв, аспірант
Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Київ

ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ ЄВАНГЕЛІЯ ЯПОНСЬКОЮ МОВОЮ

Статтю присвячено дослідженню особливостям перекладу канонічних християнських текстів японською мовою. На основі лексико-семантичного та структурно-стилістичного аналізу перекладного тексту визначено та описано деякі специфічні особливості та проблеми перекладу, способи їх розв'язання у перекладах різних християнських конфесій.

Ключові слова: Євангеліє, японська мова, переклад, Молитва Господня, притчі.

Культура будь-якої країни, будь-якого народу відображає традиційно властиві їм уявлення та цінності. Пізнання чужої культури виходить далеко за межі вузькоакадемічних завдань. Вивчаючи іншу культуру, ми вивчаємо і свою, при цьому своєрідність того чи іншого культурного організму виявляється не стільки на рівні ізольовано розглянутих процесів і явищ, скільки в характері зв'язків між ними, з яких і виростають доміанти конкретної традиції [Главева 2003, с.3].

Дві засадничі думки Е. Сепіра («мова є символічним керівництвом до розуміння культури» і «лексика — дуже чутливий показник культури народу») [Sapir 1946, с.27, 162] лежать в основі теоретичних положень сучасних вчених, які стверджують, що в наш час осердям наук про людину є аналіз культури, який може набути нових ідей з лінгвістики, зокрема з лінгвістичної семантики, адже слово являє собою вистрів культури, пояснити який можна тільки звернувшись до історії народу, його традицій і релігійних вірувань. Мова та культура — два взаємопов'язані поняття.

Люди-носії різних культур бачать світ по-різному, як в переносному, так і в буквальному значенні слова. Наприклад, японський вислів «звукити очі» позначає радість, а «розширити очі» — гнів. Українською мовою ж кажуть: «його зіниці звужилися від люті», а «відкривають», «витріщають» очі лише від подиву. З цієї точки зору дослідження специфіки світосприйняття видається неодмінною умовою розуміння закономірностей функціонування та особливостей традиційної японської культури.

Біблія, Святе письмо, зібрання священних текстів християн — найпопулярніша книга у світі. Загальний наклад у світі становить майже 8 мільярдів примірників. За даними Об'єднаного біблійного товариства (The United Bible Society), станом на 2012 рік Біблію перекладено 2551 мовою, з них у повному обсязі, із второканонічними книгами — 141 мовою, без второканонічних — 484 мовами, Старий та Новий Заповіти окремо — 1257 мовами. Рештою 810 мовами Біблію перекладено частково [Bible translations...]. Тексти в різних мовах нерідко суттєво відрізняються, що спричинено особливостями мов перекладу. Окрім того, в історії траплялися випадки, коли католицька церква намагалася завадити перекладам Біблії іншими мовами, аргументуючи це прагненням унеможливити неправильне тлумачення та здійснення помилок при перекладі.

Історія розвитку різних християнських конфесій на історично і культурно нехристиянській землі яскраво відображає відмінності в християнській антропології католицької, православної та протестантської конфесій. Починаючи з найпершого християнського місіонера — єзуїтського послушника, а згодом приставленого до лику святих Франциска Ксав'єра (XVI ст.) в Японії робилися спроби перекласти основний біблійний канон, виконувалася велика кількість перекладів, що еволюціонували, редагувалися і перевидавалися паралельно з розвитком мови та суспільства. Першим перекладом можна вважати переклад Євангелія від Матвія, здійснений Ксав'єр спільно з японцем Яджіро.

Як писав японський історіограф Кітагава, своїм успіхам перші місіонери-єзуїти завдячували тому, що вони не цуралися місцевої термінології. Наприклад, головний перекладач Ксав'єр, колишній буддист школи Шінгон, переконав його, аби той іменував у проповідях Бога словом *Дайнічі* 大日 («Великий Сонячний [Будда]»). Іншими поширеними серед християн буддійськими термінами були *Хотоке* 仏 («Будда» як

синонім *Бога*), *Дзьодо* 浄土 («Чиста земля» в сенсі *Небес*), *Бунно* 仏法 («Закон Будди» в сенсі *Закону Божого* або релігії в цілому) та ін. [Китагава 2005, с.191-192]. Таким чином, ще у XVI ст. спостерігалися перші спроби культурної адаптації, застосовувалися елементи комунікативної прагматики.

Та все ж католицькі місіонери довгий час залишалися вірними ідеї непоширення тубільних перекладів Святого Письма в середовищі простих людей, яка офіційне затвердження отримала ще на Таррагонському соборі у XVI ст. Навіть у кінці XIX ст. католики воліли утримувати народ від безпосереднього читання Біблії, і натомість пропонували катехизаторські повчання, проповіді, тлумачення на книги Старого і Нового Завіту та спрощені євангельські синопсиси.

Нині в Японії існує не так багато актуальних і повних перекладів Біблії. В історії японськомовних перекладів представники протестантських конфесій виявили себе найактивнішими перекладачами. Ними було створено перший повний переклад під назвою *Мейджі Ген'яку Сейшю* 明治元訳聖書 (1887 р.) та більш новий, виправлений *Тайшю Кай-яку Сейшю* 大正改訳聖書 (1917 р.), обидва виконаних класичною японською письмовою мовою бунго. У 1954 р. Японським біблійним товариством *Нихон Сейшю Кьокай* 日本聖書協会 було видано перший повний переклад Біблії розмовною мовою кого, *Кото-яку Сейшю* 口語訳聖書, а у 1987 р. — новий міжконфесійний розмовний переклад *Шінкьодо-яку Сейшю* 新共同訳聖書. Японська православна церква використовує бунго-переклад Рівноапостольного Миколая Японського (Касаткіна), виконаний ним разом із учнем та головним помічником Павлом (Накаї) Цугумаро, та вперше виданий у 1901 р. Від часу першого видання по сьогоднішній день цей переклад перевидається майже без змін.

Труднощі при перекладі Святого Євангелія спіткали перекладачів від самого початку. Католицькі та протестантські місіонери не мали за мету глибоко асимілювати термінологію, і тому, зокрема назви конфесій було просто транслітеровано: *カトリック* (*каторікку*), *プロテスタント* (*пуротестанто*). Назву ж Японської Православної Церкви, *Нихон Сейкьо-кай* 日本正教会, було утворено калькуванням слова *Православ'я*, що в свою чергу є калькою грецького слова *ортодоксія* (ὀρθοδοξία), «вірне вчення»: слово *сейкьо* складається з двох морфем: *сей/тадаші* 正 («вірний, правильний») та *кьо/ошіе* 教 («вчення»). Базові термінопоняття християнської віри також було передано по-різному. Наприклад, у православному перекладі на позначення Святої Трійці вживається вираз *шісей санія* 至聖三者 («Трійця найвищої святості»). Таким чином, стверджується недосяжність, незбагненність Божої суті. У той же час, католики та протестанти вживають вираз з акцентом на фізичну єдність трьох окремих сутностей: *санмі іттай* 三位一体 («три титули — одне тіло»). Окремої уваги заслуговує переклад імені Бога Святого Духа. У екуменічному перекладі Святого Письма вживається слово *сейрей* 聖霊. Воно складається з ієрогліфа *сей/хіджірі* 聖 та синтоїстського анімистичного поняття *рей* 霊, котрим японці називали духів померлих людей або неживих предметів. Православні перекладачі пропонують інше слово — *шішін* 聖神, у якому другий ієрогліф — 神 (*шін/камі*, «бог, божество»). Таким чином, Святий Дух є однією з трьох невіддільних іпостасей Бога, стверджується його рівність між 父子 — Богом отцем та Богом сином.

Молитва Господня

При зіставленні різних японськомовних перекладів Біблії виявляються значні відмінності на рівні лексики. Так, на основі співставлення текстів молитви Господньої («*Отче наш*», Мт. 6: 9-13) кількість спільних лексичних одиниць у католицькому та православному перекладах класичною японською мовою бунго становить 66%, а у православному та розмовному — 34%.

Православний переклад

天に在す我等の父よ、願はくは爾の名は聖とせられ、爾の國は來り、爾の旨は、天に行はるゝが如く、地にも行はれん、我が日用の糧を今日 我等に與へ給へ、我等に債あるを我等 すが如く、我等の債を 申し給へ、我等を誘に導かず、猶我等を凶惡より救ひ給へ

Католицький бунго-переклад

天にいます 我らの 父よ、願はくは御名の崇められん事を。御國の來らんことを。御意の天のごとく 地にも行はれん事を。我らの日用の糧を今日もあたへ給へ。我らに負債ある者を我らの免したる 如く、我らの負債をも免し給へ。我らを嘗試に遇はせず、惡より救ひ出したまへ

Розмовний переклад

天にいます われらの父よ、御名があがめられます ように。御國が來ます ように。みこころが天に行われる とおり、地にも行われます ように。わたしたちの目ごとの食物を、きょうもお与えください。わたしたちに負債のある者をゆるしましたように、わたしたちの負債をもおゆるしください。わたしたちを試みに会わせないで、悪しき者からお救いください。

У екуменічному та католицькому перекладах при звертанні до Творця перекладачі уникають вживання особових займенників, що властиво для сучасної ввічливої японської мови в цілому. Замість них вжито звеличувальний префікс *мі/о*御: *мікокоро* 御意 «Твоя воля», *мікуні* 御国 «Твоє Царство», *міна* 御名 «Твоє Ім'я». Цікаво, що слово 御名 наявне в японській мові, але з іншим читанням, *гьомей*ぎよめい). Воно перекладається як «ім'я імператора» та входить до виразу *гьомей-гьоджі* 御名御璽 «Ім'я та сигнатура імператора». Православний переклад оперує особовим займенником другої особи *нанджі* 爾 («Ти») у присвійній формі: *нанджі-но муне* 爾の旨, *нанджі-но куні* 爾の国, *нанджі-но на* 爾の名. Слово *артос* (ц.-сл. *χλῆβς*, «хліб»), що позначає їжу в цілому, у тому числі й духовну, у православному перекладі відображено словом *кате* 糧 («їжа, продовольство»), що також утворене словосполучення *кокоро-но кате* 心の糧 («духовна їжа»). Біблійне товариство ж пропонує утилітарне *шьокумоцу* 食物 («продукти харчування»).

Формули да *с'їн'г'а...*/да *прїд'ет'з...*/да *б'д'ет'з...* в розмовному перекладі виражено через конструкцію *йо-ні* 「～ように」, яка вживається переважно в контексті побажань, напр. 「あなたがいつも幸福でありますように！」 «Бажаю, щоб ти завжди був щасливий!». Зичачи комусь чогось хорошого, ми відділяємо себе та свої інтереси від побажання, і безпосередньо «вигоду» від реалізації побажання може отримати лише його «отримувач». В православному ж перекладі вжито вислів *негаваку-ва* 「願わくは」, що виражає особисте прагнення, і найкраще може бути передане англійським «*I wish...*» («Якби ж то...», «Сподіваюся, що...»). Примітно також, що лише в

православному перекладі ім'я Господнє *святиться* (*сей-то серареру* 「聖とせられる」), у той час як в розмовному та католико-протестантському бунго-перекладі — *шанується, благословляється* (*агамеру* 崇める), пор.: 爾の名は聖とせられ(прав.); 御名の崇められん (кат.); 御名があがめられます (розм.).

Аналіз різномовних перекладів Нового Заповіту свідчить про складність розуміння та/або передачі поняття *лукавий* у різних мовах. Оригінальне слово *λουφροῦ* перекладене англійською мовою в залежності від версії як *evil* («зло» — Біблія Короля Якова) та *Evil One* («Злий» у значенні «диявол» — Bible in Basic English), французькою — *diable* («диявол»), німецькою — *böse* («злий» — Біблія Мартіна Лютера). Церковнослов'янський словник тлумачить слово *лѡкавыи* як «злий, підступний», а також в значенні однієї з номінацій диявола, аналогічно до давньогрецької мови. Як зазначає у своїй «Тлумачній Біблії» проф. О. П. Лопухін, «спокуса», про яку йдеться у вірші, розуміється в значенні не випробування *від Бога*, а злої напасті *від диявола* [Лопухин 1911, с. 109], а тому *лѡкавыи* вже не можна розглядати як синонім диявола через неминучу тавтологічність висловлювання. Отже, *лукаве* — це абстрактний субстантивований прикметник, що позначає все негативне, що може спіткати християнина на праведному шляху, і чого ми прагнемо уникнути, просячи Бога про звільнення. У католико-протестантському перекладі вжито загальне поняття *аку* «зло». Святий Миколай пропонує в якості еквівалента лексему *кьоаку* 凶悪 «зло, жорстокість» [新明解], що найбільш глибоко, на нашу думку, передає двоїстість поняття *лукавий*. Виходячи з усього вищезазначеного, найменш вдалим перекладом видається розмовний варіант — *ашікі-моно* 悪しき者 («злі люди»).

«Притча про доброго самарянина»

Вчення Ісуса Христа, представлене в Євангелії великою мірою спирається на притчі-параболи (яп. *татае-банаши* たとえ話, розповідь-приклад) та особливі метафори. Його афористичні слова та вирази спонукають людей «підставляти ліву щоку», «шукати колоду у своєму оці», і представляють Бога як «сіятеля», «царя», «отця» або «пастиря». Оскільки наша стаття не торкається питання текстової семантики, розглянемо деякі особливості японськомовних перекладів на прикладі «Притчі про доброго самарянина» (Євангеліє від Луки 10: 25-37).

Суттєвою особливістю православного перекладу від усіх інших є повна відмова від знаків, що позначають пряму мову. Пор.: 彼を試みて曰へり、師よ、我何を為して永遠の生命を嗣がんか (прав.) / イエスを試みようとして言った、「先生、何をしたら永遠の生命が受けられましょうか」 (розм.) / 立ちてイエスを試みて言ふ『師よ、われ永遠の生命を嗣ぐためには何をなすべきか』 (кат.). Вочевидь, це зумовлено прагненням максимально наблизити синтаксис до церковнослов'янського оригіналу: *и ѡшѡа сго и глгола: ѡчѡлю, что сотворенъ, животъ вѣчний имѡдѡю*.

Розмовний переклад оперує засобами мінімальної категоричності. У репліці Ісуса про спасіння душі та наслідування вічного життя читаємо: *そうすれば、いのちが得られる* «якщо так чинити, можна отримати життя» (розм.). Пор.: 之を為せ、乃生きん «роби так, і тоді житимеш» (прав.) / 之を行へ、さらば生くべし «якщо чинитимеш так, житимеш» (кат.), що відповідає церковно-слов'янському «*иѡсѡ сотвори, и живъ вѡдѡши*» та грецькому *τοῦτο ποίει καὶ ζήσῃ* «це роби, і будеш жити». Це явище

пояснюється, з одного боку, тим, що сучасна японська розмовна мова уникає різкості та безапеляційності висловлювань, а з іншого, тим, що, японці, вперше стикаючись із християнством, нерідко сприймали його догматику занадто буквально.

В усіх перекладах у тій чи іншій мірі збережено рівність у спілкуванні учнів з Христом. У розмовному перекладі діалоги виражені нейтрально-ввічливою мовою тейнейго, без використання ввічливих форм кейго навіть стосовно Ісуса. Це стосується як реплік співрозмовників, так і слів автора. Однак ім'я Ісуса в розмовному перекладі не замінюється займенниками, а звертання виражені іменником «вчитель»: 「先生、何をしたら永遠の生命が受けられましょうか」。В православному перекладі наявний займенник *かれ* 彼 «він», а в розмовному для формального наближення до оригіналу з одного боку, та уникнення вживання особових займенників з іншого, застосовано транспозицію та пасивну форму дієслова 言う «говорити». Пор.: 彼は之に謂へり、律法に何をか録せる «*він [Ісус] на це каже: що записано в законі?*» (прав.) / 彼に言われた、「律法にはなんと書いてあるか。」 «*йому [законнику] сказано: “що написано в законі”?*» (розм.). Відмінною рисою католико-протестантського перекладу є вживання звороту *いたまふ* 言ひたまふ «ректи», яке застосовується лише у відношенні Христа: イエス言ひ給ふ『なんちの答は正し。』 «*Ісус зрік: “твоя відповідь правильна”*». Пор.: イイスス之に謂へり、爾の答へし所正し «*Ісус сказав: твоя відповідь вірна*». У православному тексті одне дієслово зі значенням «говорити»: 謂ふ (альтернативне написання 言う) та 曰ふ («зволити сказати»), яке японський тлумачний словник визначає як синонім слова おっしゃる (ввічливо-шаноблива форма 言う), але у їхньому вживанні не простежується системи, і останнє урочисто-поважне дієслово вживається частіше у відношенні до учнів, а не до вчителя: 彼曰へり、此の人にあはれみを施し、者なり。イイスス彼に謂へり、往きて、爾も是くの如く行へ。 («*він [законник] зрік: та людина, що вчинила милість. Ісус сказав: іди й ти роби подібно до нього*»). Окрім того, 曰ふ має оригінальне читання *нотамая*, але в тексті перекладу воно читається аналогічно до 言う. У церковнослов'янському та грецькому першоджерелах жодних відмінностей немає: Он же рече: сотворивый многыя из нмъ. Рече же емоу ѿнъ: ндн, н ты твори такожде. / ὁ δὲ εἶπεν, Ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ. εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Πορεύου καὶ σὺ ποίει ὁμοίως.

Очевидною проблемою для всіх перекладачів виявився переклад слова *ближній*. У тлумачному словнику української мови подаються такі його тлумачення: 1) [рідко] Те саме, що «близкий»; 2) [у знач. ім.] Про всяку людину стосовно до іншої [СУМ 1970, с.197]. Грецьке слово-оригінал *πλησίον* у академічному словнику грецької мови тлумачиться так: 1) поблизу, на невеликій відстані; 2) людина, близька іншій людині; 3) сусідній [Dictionary of Greek]. Церковнослов'янське слово *блнжнїй* тлумачиться так: 1) наступний; 2) істинний; 3) найближчий родич. В даному контексті слово використовується у другому та третьому значеннях. Найближчим за значенням японським іменником є *тонари* 隣 «той, що поряд», але жоден з японських тлумачних словників не подає необхідного значення, окрім: 1) предмет чи людина, що знаходиться поруч; 2) сусідній будинок, сусід. [大辞泉] У православному та католицькому перекладі найбільш близько до оригіналу вжито слово 隣 як самостійний іменник: 我が隣とは

誰ぞや (正教会訳) / わが隣とは誰なるか (文語訳) («ким є мій ближній?»), а в розмовному – як означення: わたしの隣り人とはだれのことですか («хто є та людина, що поряд зі мною?»). Втім, у японській мові наявні прикметники *шіташі* (親しい) та *шімміцу* (親密), котрі за своїм значенням підходять краще: 1) *взаємно дружній, прихильний*; 2) *кровний родич*; 3) *здавна добре знайомий* [大辞泉], але перекладачі пішли шляхом дослівного перекладу та вжили прикметник на позначення простору. Таким чином, слово *тонарі* в японському релігійному дискурсі здобуло нове значення, як колись це сталося із старослов'янською лексемою *ближній*.

Отже, зіставний аналіз текстів Євангелія виявляє суттєві відмінності у підборі лексичних, граматичних, художніх та інших мовних засобів у перекладах Євангелія різних конфесій. Православний переклад видається найбільш *традиційним*, він яскраво відображає православну християнську традицію, але при цьому він лишається найскладнішим для розуміння, що вимагає додаткових досліджень, матеріалів та пояснень. Втім, щоденникові записи святителя Миколая свідчать про те, що саме це й є найголовнішим у Святому Письмі та богослужінні — не канон повинен опускатися до рівня невоцерковленого народу, а люди мають самі піднятися до рівня розуміння Божого Одкровення.

Список використаної літератури:

1. Главева Д.Г. Традиционная японская культура: Специфика мировосприятия – М.: Вост. лит., 2003. – 264 с.
2. Китагава, Дж. М. Религия в истории Японии. / Пер. с англ. Н.М.Селивестрова. — СПб.: Наука, 2005. — 592 с.
3. Лопухин А.П. Толковая Библия или комментарий на все книги Священного Писания Ветхого и Нового Заветов. Том 8., СПб: Приложение к журналу «Странник», 1911. — 478 с.
4. Мещеряков А.Н. Взгляд и нечто. Близорукость и дальновзоркость японской культуры. // Ориентация — поиск. Восток в теориях и гипотезах. М., 1992. — С. 7-14.
5. Словник української мови: в 11 томах. — Київ: «Наукова думка», 1970. – Том 1, 1970. – 799 с.
6. Український переклад І. Огієнка / Біблія онлайн [електронний ресурс] — режим доступу: <http://bibleonline.ru/bible/ukr/> — (Назва з заголовку)
7. Bible translations | United Bible societies [електронний ресурс] — режим доступу: <http://www.unitedbiblesocieties.org/sample-page/bible-translation/> — (Назва з заголовку)
8. Dictionary of Greek. [електронний ресурс] — режим доступу: http://greek_greek.enacademic.com/ — (Назва з заголовку)
9. Sapir Edward. Selected writings of Edward Sapir in language, culture and personality. Ed. by David Mandelbaum. — Berkeley: University of California Press, 1946. – 362 p.
10. 『我主イイススハリストスの新約』 — ハリストス正教会聖書出版事務所, 東京, 1902年版.
11. 『口語訳聖書』 — 日本聖書協会発行— 初版, 1955年版.
12. 『大正改訳 新約聖書』 — 日本聖書協会, 1950年版.
13. 『新明解国語辞典』 — 第五版— 三省堂, 1997年版.
14. 『大辞泉』 — 小学館; 増補・新装版, 1998年版.

ОСОБЕННОСТИ ПЕРЕВОДА ЕВАНГЕЛИЯ НА ЯПОНСКИЙ ЯЗЫК

Статья посвящена исследованию особенностей перевода канонических христианских текстов на японский язык. На основе лексико-семантического и структурно-стилистического анализа переводимого текста определены и описаны некоторые специфические особенности и проблемы перевода, а также способы их решения в переводах разных христианских конфессий.

Ключевые слова: Евангелие, японский язык, перевод, Молитва Господня, притчи

E. Kozryev, graduate student
National Taras Shevchenko University of Kyiv, Kyiv

LINGUISTIC PECULIARITIES OF GOSPELS TRANSLATION INTO JAPANESE

The article is devoted to the peculiarities of translating the canonical Christian texts into Japanese. Basing on the lexical-semantic, structural and stylistic analysis of the translated text some distinctive features of translations as well as some problems of translation and their solutions are described.

Keywords: Gospel, the Japanese language, translation, Lord's Prayer, the parables

УДК 316.36

КОЛУМШ・ОРИГА、講師
キエフ国立言語大学

親の子にたいする愛情表現の諸特性にかんする考察 -日本とウクライナの比較をとおして-

本研究では、ウクライナと日本の親子の愛情表現の方法を比較した。両国で認められている愛情を表す行為を子育てに関する本やアドバイス集で調べた。アンケート調査を行って、実際に日本とウクライナにおける、親と子どもとの間の愛情表現の比較を行った。

キーワード：親子関係、愛情表現、スキンシップ。

1. はじめに

私は日本の電車やお店、遊園地などでよく親子を見かけた。少し観察すると、驚くこともたくさんあった。母国のウクライナ人の親子と違って、日本人の両親はあまり子どもとキスをしたりハグをしたりしないと気付いたのだ。しかも、たまに携帯電話に夢中でメッセージを送ったりして、自分の子どもを無視している母親たちさえ見かける。また、日本人の友だちと話して、母親と父親に「パパもママも〇〇ちゃん大好き！」と、子どものころに言われたことがあまりなかったということを知った。

ウクライナ人と比べてハグやキス、愛情表現の言葉をあまり経験していない日本人は、どうやって両親に愛されているとわかるのだろうか。日本人の親もウクライナ人の親も自分の子どもを同じくらい愛していると思うので、愛情表現が違